१७ सर्गः ते परस्परमित्यादि । ते शस्त्रे परस्परमासाद्य प्राप्य नाशमग
ज०म० च्छतां गते ततस्तन्नाशादनन्तरं राक्षसोरावणिः आसुरं असुर
देवतं शस्त्रं घोरं भीषणं 'व्यसर्ज्जयत् क्षिप्तवान् ॥ ४४ ॥

भ० ते परस्परमित्यादि । ते इन्द्रजिल्लक्ष्मणसम्बन्धिनी शस्त्रे पर
स्परं प्राप्य नाशं जग्मतुः तदनन्तरं राक्षसइन्द्रजित् घोरं असुर
सम्बन्धि शस्त्रं विसर्जितवान् ॥ ४४ ॥

तस्मान्निरपतद्भूरि शिलाशूलर्ष्टिमुद्गरं । माहेश्वरेण
सौमित्रिरस्तम्भात्तत् सुदुर्ज्जयं ॥ ४५ ॥

ज०म० तस्मादित्यादि । तस्मादासुरादस्त्रात् शिलाशूलर्ष्टिमुद्गरं
निरपतत् ऋष्टिः प्रहरणविशेषः तच्चासुरं सुदुर्ज्जयं सौमित्रिः
माहेश्वरेण अस्त्रभात् स्तम्भितवान् स्तम्भित्यादिना श्चा चकारात्
शुश्च ॥ ४५ ॥

भ० तस्मादित्यादि । तस्मादासुरास्त्रात् भूरि प्रचुरं शिलादिकं
निरपतत् निर्गतं ऋष्टिः खड्गः प्रसारोऽसिर्धर्म्मपालः प्रजाकर
इति वैजयन्ती सौमित्रिस्तत् सुदुर्जयमासुरास्त्रं महेश्वरदैवतेन
शस्त्रेण स्तम्भितवान् स्तन्भुस्तुम्भुस्कन्भकुन्भ स्तुबोधने ॥ ४५ ॥

ततोरौद्रसमायुक्तं माहेन्द्रं लक्ष्मणोऽस्मरत् ।
तेनागम्यत घोरेण शिरश्चाहियत द्विषः ॥ ४६ ॥